

Mladý Misionár

LETO 2021, ročník XXVII.

Časopis seminaristov Spoločnosti Božieho Slova

Téma: Laickí misionári
Juraj Burda >> s. 4

História SVD vo Vietname
Fr. Peťo Nguyen Van Luong >> s. 12

Misionár v Česku
P. Juraj Begany SVD >> s. 22

Človek s ohňom

Ludi okolo seba hodnotíme podľa rozličných kritérií. Od vzdelania, vonkajšieho vzhľadu, správania sa až po to, ako sa postavia k úlohám alebo k práci. Sme frustrovaní a unavuje nás to, ak musíme niekoho stále do niečoho tlačiť. Nevie sa rozhybať, je potrebné ho posúvať, prosiť. Takýto človek sa stáva bremenom pre okolie. Na druhej strane človek nadšený pre vec, s ohňom v srdci, hľadá spôsob ako pomôcť, hľadá, kde by mohol priložiť svoju ruku. Chce spraviť niečo pekné pre iných. Celý náš svet, každý jeho kút je priestorom, kde majú uplatnenie ľudia s nadšením. Misijný svet, vlastne všade, kde je potrebné ohlasovanie evanjelia a sprostredkovanie toho, čo nám Ježiš priniesol, je ich priestorom. Musíme dodať, či vôbec jestvuje miesto a čas, kde by nebolo potrebné toto ohlasovanie. V tejto oblasti nebudú nikdy „nezamestnaní.“

Napriek tomu, že sme niekedy kritickí, či až pesimistickí voči mladšej generácii, môžeme s radosťou konštatovať, že na každom kontinente a v každej krajine, nájdeme mladých ale i ľudí v rokoch, ktorí sa rozhodli zasvätiť časť svojho života pre iných. Obetujú niekoľko rokov a neraz i celý život ako dobrovoľníci v misiách. Bez nároku na odmenu a zárobok sa rozhodli dary a talenty, ktoré majú, použiť pre iných. Pracujú ako katechéti vo farnostiach, učiteľia na školách, venujú sa mládeži, učia deti i dospelých... Tak ako je pestrý náš život, tak je pestré aj ich poslanie. Výsledky ich pôsobenia môžeme nájsť v podobe vybudovaných škôl, sociálnych zariadení, studní. Mnohí doslova a do písmena sú záchrancami mnohých ľudských životov a osudov. Kolkých vytiahli z biedy a pomohli im postaviť sa na nohy tým, že im pomohli vzdelat' sa alebo dostať sa z materiálnej biedy. Opúšťajú pohodlie a istoty, nie z túžby po dobrodružstve, hoci ich život sa neraz stáva dobrodružstvom. Skôr by som ho nazval dobrodružstvom s Kristom a pre Krista, s bratmi a pre bratov. Okrem služby, ktorou obohatia svet, je dôležité aj svedectvo ich života.

Je pekné ak sa človek dokáže niečoho zrieknuť, podeliť sa a dať inému. Môže však byť niečo viac, ako keď sa podelím s tým, čo som? Je to asi najväčšia hodnota, ak dám svoj čas, talent, schopnosti pre iných. Toto je cesta, ako môžeme posúvať tento náš svet i človeka nielen k niečomu lepšiemu ale i k životu s Bohom. Ďakujeme Bohu za týchto poslov.

*P. Pavol Kruták SVD
Provinciál Spoločnosti Božieho Slova*

Téma Laickí misionári

Každý z nás je misionárom. Hlásame Evanjelium tam, kde žijeme, pracujeme, pôsobíme. Alebo sa prihlásime ako dobrovoľníci a odcestujeme... napríklad do Ruska.

História SVD vo Vietname

Vedeli ste, že história vietnamskej provincie SVD je úzko spojená s francúzskym misionárom, či vietnamským kardinálom?

Rozhovor Misionár v Česku

Hovorí sa: „V Praze je blaze“. P. Juraj tam pôsobí už svoj druhý rok, konkrétne v Prahe 22. Pýtame sa ho na jeho apoštolát a situáciu miestnej cirkvi.

Mladý MISIONÁR
Ročník XXVII., leto 2021
Vydávajú seminaristi SVD
v Bratislave

Adresa:
Misijný dom Arnolda Janssena,
Krupinská 2,
851 01 Bratislava

Na čísle spolupracovali:
P. Pavol Kruták, P. Ján Kušnír,
P. Thomas Thulung, P. Juraj Begany,
frt. Dávid Kancján,
frt. Peter Nguyen Van Luong
post. Jakub Doktor,
Juraj Burda

Redakčná rada:
frt. Václav Plánka
frt. Lukáš Hanúšek
post. Benedikt Kočamba

Jazyková úprava:
Vladimír a Anna Hanuliakovci,
P. Marek Vaňuš a Jiří Kocián

Grafika časopisu:
frt. Lukáš Hanúšek
frt. Václav Plánka
post. Benedikt Kočamba

Obálka:
Michal Plánka

www.mladymisionar.sk

facebook:
@verbisti.krupinska
youtube:
Verbisti - BA online
e-mail:
mladymisionar@gmail.com

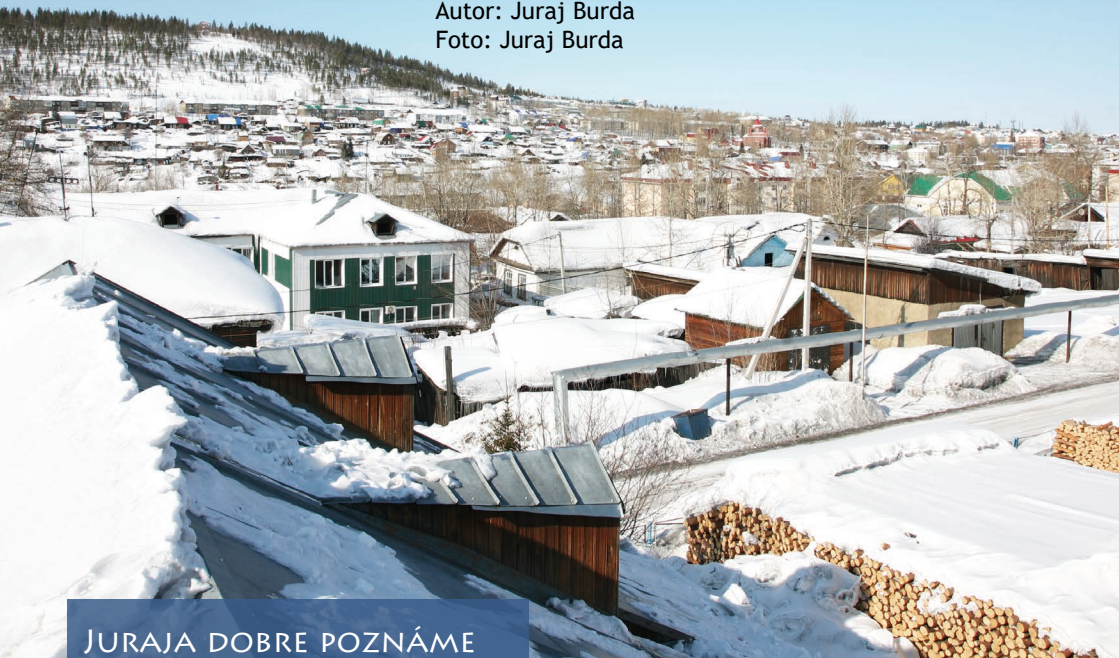
Cena za časopis:
dobrovoľný príspevok

Tlačiareň: Ultraprint, s.r.o.

LAICKÍ MISIONÁRI

Autor: Juraj Burda

Foto: Juraj Burda

JURAJA DOBRE POZNÁME Z NAŠICH DUCHOVNÝCH OBNOV A JE TIEŽ AKTÍVNY V NAMI SPRAVOVANEJ FARNOSTI DALIBOROVO NÁMESTIE. POPROSLILI SME HO O SVEDECTVO Z JEHO MISIE V ĎALEKOM RUSKU.

Možnosť ísť ako laický misionár do Ruska mi bola ponúknutá od môjho dlhoročného spovedníka a duchovného sprievodcu, neobehého saleziána, dona Štefana Turanského. Bol som už pracujúci a okolnosti v práci neboli úplne ideálne a chcel som trochu nejakú zmenu (aj životnú). Tak sa ma po jednej spovedi opýtal, či som niekedy

túžil ísť na nejaký čas na misijnú skúsenosť. Neodmietol som to, ale ani som hneď som nepovedal áno. Tak som začal nad tým premýšľať, rozlišovať a modliť sa.

S „malou dušičkou“

Jedného dňa som sa vybral na prezentáciu misionára (saleziána), ktorý bol na dovolenke na Slovensku. Pôsobí v ďalekom Jakutsku (Rusko). Po prezentácii som prišiel s „malou dušičkou“, že rozmýšľam ísť na nejaký čas na misie do Jakutskej republiky. Tým, že som poznal tohto misionára, lebo bol istý čas v našom stredisku, tak sa potešil a povzbudil ma. Následne sa začal proces vzdialenej online individuálnej prípravy. Boli to pravidelné rozhovory, modlitba a samostatná výučba ruského jazyka a skúmanie pohnútok, prečo tam chcem ísť.

Rozhovory sa niesli v duchu, že čo ja môžem ponúknuť svojou prítomnosťou a zároveň čo budem zakúšať ja sám (inú kultúru a mentalitu a pod.)

Predpoklady

Nejaké skúsenosti s inou kultúrou som už mal. Precestoval som pred tým nejaké postsovietske krajiny a už počas vysokej školy som počas letných prázdnin chodil na Zakarpatskú Ukrajinu spolu s ďalšími animátormi robiť tábory pre deti. Na týchto táboroch sa zrodila asi taká „moja prvá malá misia“, kde som zakúsil inú kultúru, väčšiu chudobu aj spiritualitu. Tak aj vďaka tejto skúsenosti mi Pán otváral oči pre vnímanie trochu odlišného sveta. Bolo to pre mňa obohacujúce a zároveň ma to aj pripravilo na túto trojmesačnú misiu. Pritom som neplánoval ísť na dlhšiu misijnú skúsenosť, celkom mi vyhovovala dĺžka táborov na Ukrajine. Nakoniec padlo rozhodnutie, že idem na tri mesiace na misie do Jakutie v Rusku. Predtým, ako som vycestoval, sa veci

PRÍPRAVA DREVA NA ZIMU S MLADÝMI Z ORATKA

ohľadom víz komplikovali, ale nakoniec na poslednú chvíľu sa mi podarilo s pomocou druhých vybaviť všetky potrebné náležitosti.

VÝLET NA POĽOVNÍCKYCH LYŽIACH V TAJGE, PEŠI SA TU PRESÚVA VEĽMI ŤAŽKO

Začiatok misie

Na túto malú misiu som sa vybral prvého marca. Prvý šok, ktorý som zažil, bola asi tá suchá mrazivá zima. Po 10 hodinách letu, keď som vystúpil z lietadla, prvé, čo som pocítil, bol na mňa celkom silný mráz. Bolo „len“ okolo -37 stupňov Celzia. Prvé dojmy boli veľmi príjemné, aj napriek tomu, že ma miestni ľudia nepoznali, už o mne počuli vopred, tak ma prijali s otvorenosťou. Takže bolo oveľa jednoduchšie prelomiť aj jazykovú bariéru, z ktorej som mal veľké obavy. Na čo som sa chystal, bol trochu aj kultúrny šok, keďže Jakutia je miestom, kde sa stretáva viacero kultúr a náboženstiev. Veľmi sa mi páčilo prijatie, ktoré som tam zažil, či už miestnej saleziánskej komunity alebo ľudí, ktorým slúži miestna komunita.

Realita života

Väčšinu času som strávil v malom zlatokopeckom mestečku Aldan. Prostredie, v ktorom som pôsobil, bolo dosť náročné z pohľadu minulosti, ktorej dôsledky siahajú

do súčasnosti. Najviac čo som asi vnímal, čím je poznačená miestna časť, je alkoholizmus a hlboká kríza rodiny. Spúšťačom tejto krízy bola asi druhá svetová vojna, vymrela tam jedna celá generácia mužov. Veľa mužov odišlo do armády i počas studenej vojny. Dodnes tam žije veľa potomkov ľudí, ktorí boli počas stalinizmu vyvezení do vyhnanstva. Pôsoobil som na rozlohu v najväčšej farnosti na svete (smiech), ale počet katolíkov tam je veľmi malý.

Zameranie misie

Mojou náplňou počas tejto krátkej misie boli také tri základné celky/aspekty: život v saleziánskej komunite spolu s dobrovoľníkmi (modlitba, účasť na liturgii, spoločne trávený čas...); práca (zväčša manuálna: odhrňanie snehu, chystanie dreva, rekonštrukcie chaty, chod kotolne a pod.); tretím aspektom bol samotný apoštolát, teda služba ľuďom, ku ktorým som bol poslaný (apoštolát pre deti v oratku, navštevovanie a služba starým ľuďom, apoštolát medzi miestnymi,

OBRAD SVETLA VEĽKONOČNEJ VIGÍLIE S MIESTNYMI VERIACIMI V MESTEČKU ALDAN

PRAVIDELNÁ NEDELNÁ BOHOSLUŽBA U DOMORODCOV V ICH OBYDLIACH

hlavne nedelne sväté omše a katechézy). Okrem toho som chvíľku chodil aj do školy detom prezentovať v anglickom jazyku Slovensko ako krajinu, a ešte som bol v detskom domove na takom malom apoštoláte. Na misii som zažil mnoho zážitkov. Aj pekné chvíle, ale aj náročné, ktoré tiež patria k tomu.

len s jedným rodičom, niektoré boli siroty, polosiroty alebo boli vychované v pestúnскеj opatere. Zaujímavé bolo to, že miestna mládež je tiež zasiahnutá modernou dobou (mobily, počítače a pod.). Jedna z najsilnejších skúseností bol apoštolát u miestnych, pastierov sobov Evenkov. Bola to malá

Spoločenstvo

Tým, že to nebola služba masám ľudí ale skôr takej menšej komunite, tak som mal možnosť týchto ľudí spoznať bližšie. Každý človek tam nesie príbeh svojho života. Naučil som sa tu viac počúvať ich príbehy, a mať otvorené srdce aj pre načúvanie. Takmer všetky deti nemali pevné rodinné zázemie. Mnohé žili

V KOSTOLÍKU V MESTEČKU ALDAN - POSVÄCOVANIE JEDÁL

komunita, ktorá bola evanjelizovaná asi pred 25 rokmi. Spoločenstvo týchto ľudí, rodín, mi pripomínalo opisom prvé kresťanské spoločenstvá v Biblii.

Spoznal som seba

S odstupom času vníмам túto misiu, tento moment môjho života, ako jeden z kľúčových. Veľa som sa naučil, spoznal som nielen mnoho vzácnych ľudí a ich príbehov, kultúru, ale aj seba samého a aj to ako som bezpodmienečne milovaný nebeským Otcom. Môžem povedať, že som tam nechal kúsok svojho srdca, čo bolo po návrate aj citelné. V mnohom mi táto misia otvorila oči. Napríklad aj o medzináboženskom dialógu, ktorý tam miestni saleziáni budovali: Otvorenosti pre všetkých bez ohľadu na ich vierovyznanie, ale aj to, že mi k životu, čo sa týka materiálnych vecí, až tak veľa netreba. A začal som sa tam učiť byť spokojný aj s málom. Takže pre môj život to prinieslo mnoho darov, za ktoré som vďačný.

MIESTO KAŽDOROČNEJ OSLAVY NAJVÄČŠIEHO SVIATKU YSACH - OSLOVA LETNÉHO SLNOVRATU

Odporúčanie?

Kto túži, ale možno má aj obavy zažiť misijnú skúsenosť, tomu môžem povedať - nebojte sa. Sám som s tým dost bojoval, a ako mladý som nemal také túžby/ambície ísť na misie. Čo mi tak utkvelo v pamäti, čo mi miestny kňaz často pripomínal, bolo to, aby sme sa každý deň, a je jedno, kde sa nachádzame, učili byť Ježišovými učeníkmi. Môžem povedať, že keď sa odvážite vstúpiť na takéto dobrodružstvo, akým je misijná skúsenosť, tak Pán vás obdaruje a zmení vnímanie sveta okolo vás, či už vo vašej rodine alebo v škole, práci, spoločenstve a pod.

MIESTNA ŠKOLA V HLAVNOM MESTE JAKUTSK - POČAS ANGLICKÉHO TÝŽDŇA

Autor: P. Ján Kušnir SVD

Foto: Archív SVD

Som to azda ja, Pane?

SVÄTÝ OTEC FRANTIŠEK ČASTO POUŽÍVA VÝRAZ „VYCHÁDZAJÚCA CÍRKEV“. CÍRKEV JE BUĎ „VYCHÁDZAJÚCA“, ALEBO NIE JE CÍRKVOU.

Ak Cirkev nevychádza, pokazí sa, stratí svoju prirodzenosť. Stane sa niečím iným. V poslaní ohlasovať evanjelium sa dávame do pohybu, lebo nás podnecuje Duch Svätý.

Ludové misie

Ako misionári verbisti sme tiež hnaní Kristom vyjsť k tým, ktorí majú smäd po živote, a ukázať im Krista, ktorý je zdrojom života, je Život sám. Musíme sa naučiť vychádzať k ľuďom, ísť im naproti.

Jednou z foriem nášho apoštolátu sú aj „Ludové misie“. Za ich základnú štruktúru

vďačíme redemptoristom, ktorí ako prví začali po nežnej revolúcii viesť ľudové misie. Všetky misie majú jedno spoločné - povzbudiť ľudí k životu podľa Evanjelia, ukázať im Krista, v ktorom je naozajstný život. Počas misií nie je dôležitým len to, aby sa niečo v našom živote, čo nie je v súlade s Evanjeliom, skončilo, ale aj to, aby človek objavil to veľké bohatstvo, ktoré dostal ako dar viery pri krste.

Čas obrátenia

Jeden príbeh hovorí o mužovi, ktorý zdedil starý, prachom zapadnutý kríž. Bolo to dedičstvo po rodičoch. Opatroval ho s úctou a spomínal pri ňom na vieru svojich rodičov. Jedného dňa však zistil, že pod nánosom prachu je čisté zlato. Až vtedy si uvedomil, akú veľkú hodnotu doma má, a vôbec to netušil.

Ludové misie sú časom obrátenia. Na niektoré dôležité veci sa časom zabúda a treba ich takpovediac „oprášiť“ a nanovo prijať svoje životné povolanie kresťana - otca, matky, manžela, manželky...

Cez sviatosť zmierenia

Ludové misie sa od začiatku považovali za mimoriadny prostriedok duchovnej starostlivosti, slúžiaci na obnovenie a prehlbenie náboženského života farností. V závislosti od spôsobov ohlasovania sa misijné stratégie prispôbovali novým pastoračným výzvam. Čas misií je čas milosti. Prameňom základného posvätenia duše prostredníctvom milosti je sviatosť pokánia a zmierenia. Táto sviatosť spôsobuje niečo viac než len posvätenie, spôsobuje totiž aj obnovenie nadprirodzeného života v dušiach veriacich. Je to hlavný predpoklad na dosiahnutie cieľa misií. „Ak misie majú byť realizáciou tajomstva Cirkvi, tak cesta k tomuto cieľu musí viesť cez zmierenie s Kristom a Cirkvou, ktoré sa realizuje vo sviatosti pokánia“.

PRÁCA S DEĹMI POČAS LUDOVÝCH MISÍ

Čas misií je čas pokánia a prvým výrazom pokánia je vyznanie hriechov. Čas misií je čas obrátenia a prvým aktom tohto obrátenia musí byť sviatosť zmierenia. Obrátenie bez spovede je fikciou obrátenia. Keď sv. Pavol prišiel s Božím slovom do Efezu, „mnoho veriacich prichádzalo, vyznávali sa a priznávali svoje skutky. A mnohí z tých, čo

sa zaoberali čarami, podnášali knihy a pred očami všetkých ich spálili... Tak mohutne sa šírilo a silnelo Pánovo slovo“ (Sk 19,18-20). To je obraz pravého obrátenia.

Priviesť aspoň jedného

Spýtal som sa pátra Pavla, či by vedel povedať nejakú peknú skúsenosť, pekný zážitok z ľudových misií. A jeho odpoveď bola: „Čo je to pekný zážitok? Keď prichádza veľa ľudí, alebo keď privedieš k Bohu jedného človeka?“ A o tom sú ľudové misie. Boh chce ukázať človeku, ako mu na ňom záleží, ako ho miluje. Boh ma hľadá.

Keď sa konal Eucharistický kongres v Mexiku v Guadalajare, videl som tam mnohé billboardy, na ktorých bol nápis: „Boh sa zastavil v Guadalajare“. O tom sú misie, o Božom hľadaní, o Jeho láske. Poznáme výrok sv. Augustína: „Bože, bojím sa len jedného, že budeš prechádzať okolo mňa a ja si to nevšímam.“ Boh sa zastavil v našej farnosti. Chce zostať v mojom dome.

Boh koná tieto misie kvôli jednému človeku. Poznáme slová, ktoré zazneli počas poslednej večeri: „Som to azda ja, Pane?“ (Mt 26, 22). Áno, som to ja. Boh kvôli záchrane jedného človeka dokáže zmobilizovať všetko. Toto je jeho láska ku mne. Naozaj, som to ja, na kom Bohu najviac záleží.

POŽEHŇAVANIE MISIJNÉHO KRÍŽA

P. THOMAS THULUNG, P. JÁN KUŠNÍR A P. JOHNY AMBATTU S MIESTNYMI VERIACIMI

P. THOMAS THULUNG, P. JÁN KUŠNÍR A P. MILAN TOMAN S MIESTNYM KŇAZOM A MINIŠTRANTAMI

MISIONÁRI VERBIS-
TI PÔSOBIA UŽ DLHŠÍ
ČAS AJ VO VIETNAME

A TÁTO MISIA PRINÁŠA
POŽEHNANÉ OVOCIE.
ZAUJÍMAVÝ JE VŠAK
SPÔSOB, AKÝM SA TOTO
PÔSOBENIE ZAČALO.

Vietnamská provincia Spoločnosti Božieho Slova totiž vznikla spojením sa a prevzatím Kongregácie svätého Jozefa, ktorú založil francúzsky misionár Ján Sion v roku 1926. Ako sa to všetko začalo?

Priaznivá situácia

Ján Sion, narodený v roku 1890, vstúpil ako 18-ročný do Parížskej misijnej spoločnosti (MEP). Tam sa pripravoval na svoju kňazskú službu, aby o 12 rokov neskôr začal pôsobiť ako misionár vo Vietname. Bol určený ako duchovný pre malé mestečko Binh Dinh

nachádzajúce sa približne uprostred tejto rozľahlej krajiny. Misijnú metódu P. Jána Siona môžeme charakterizovať jeho vlastnými slovami: „Najskôr prejav lásky, až potom kázanie“. Od začiatku sa usiloval o osvojenie si miestnych zvykov a vzorcov správania sa s cieľom integrovať sa do miestnej kultúry.

Situácia vo Vietname bola v tej dobe priaznivo naklonená misijnej činnosti. Vtedajší kráľ uzavrel dohodu s Francúzskom (krajina bola de facto pod jeho nadvládou), ktorá umožňovala stavať kostoly a kláštory, a verejne ohlasovať Evanjelium.

Potreba vnútornej misie

Dnes sa hlási ku kresťanstvu približne 7% obyvateľstva (z takmer 98 miliónov obyv.), vtedy to však bolo ešte menej. Vnímajúc potrebu evanjelizácie v rámci krajiny

P. JÁN SION

sa preto 33-ročný P. Ján Sion po modlitbe a viacerých rozhovoroch v roku 1926 rozhodol požiadať biskupa svojej diecézy o založenie novej kongregácie. Po predstavení jej štruktúry, účelu a smerovania schválil biskupský poradný zbor 5. júla toho roku jej založenie pod menom Kongregácia pokorných bratov

svätého Jozefa. Išlo o bratskú spoločnosť (jej členovia neboli kňazmi), ktorej cieľom bola evanjelizácia Vietnamu. Postupom času sa rozširovala a pomerne rýchlo ju tvorilo niekoľko komunít v rámci troch provincií v strednom Vietname.

Prečo si zakladateľ vybral práve sv. Jozefa za patróna? Lebo ho charakterizuje silná viera, hlboká pokora, načúvanie Božiemu hlasu a jeho nasledovanie. Sv. Jozef žil v skrytosti povolania tesára v Nazarete a bratia v Kongregácii mali nasledovať príklad cností tohto svätca.

Pokračovanie vo vojnovom období

V roku 1940 prichádzajú do celej oblasti, a teda aj do Vietnamu, japonskí vojaci. Uzatvárajú dohodu s Francúzskom, ktoré ešte zostáva nasledujúcich 5 rokov v krajine, ale rozhodujúci vplyv už majú oni. Prichádza obdobie vojen a napätí, ktoré ničia ekonomiku: namiesto ryže sa musí pestovať juta (ktorá slúži vojenským účelom), pridávajú sa prírodné katastrofy, a to všetko vedie k hladomoru a úmrtiu okolo dvoch miliónov ľudí.

Odpor Vietnamu voči cudzím mocnostiam stelesňuje neskorší diktátor Ho Či Min, ktorý

ROZVÍJAJÚCA SA KONGREGÁCIA SV. JOZEFA VO VIETNAME

VZNIK SAMOSTATNEJ VIETNAMSKEJ PROVINČIE V ROKU 2008

vedie následne vojnu s francúzskymi kolonialistami. Neskôr sa do vojny zapájajú aj USA či Sovietsky zväz a Čína. Vojnou zmietaný Vietnam sa rozdeľuje na severný a južný.

Toto dianie má samozrejme vplyv aj na Kongregáciu sv. Jozefa. Okrem nepriameho (finančné ťažkosti kvôli vojne a ekonomickej kríze, nástup vlády komunistov), je tu aj priamy dopad spomenutých udalostí: traja bratia boli vážne zranení po zhodení bômb do jedného z kláštorov, pričom všetci svojim zraneniam podľahli.

Čo ďalej?

Kardinál František Xaverský Nguyen Van Thuan, ktorý bol

vtedajším biskupom diecézy Nha Trang, osobitne povzbudzoval a pomáhal počas ťažkých časov v misijných aktivitách Kongregácie svätého Jozefa. Nakoľko predtým študoval v Ríme, poznal aj Spoločnosť Božieho

UPROSTRED SEDÍ KARDINÁL FRANTIŠEK XAVERSKÝ

Slova. Uvažujúc o podobnosti ich misijných aktivít a chariziem, bol prvým, kto navrhol stretnutie sa týchto kongregácií s cieľom užšej spolupráce a inicioval medzi nimi prvý dialóg. To sa už písal rok 1974, generálnym predstaveným SVD bol vtedy P. Musinsky SVD. Ten poslal do Vietnamu P. Heinemana SVD, aby preskúmal situáciu a zistil potrebné informácie. O pol roka neskôr prišiel už sám generálny predstavený a začal sa proces zblížovania.

O niekoľko mesiacov neskôr však dochádza k opätovnému zjednoteniu krajiny a vládu v nej získava Komunistická strana Vietnamu. To spôsobuje prerušenie kontaktov a nemožnosť komunikácie medzi rehoľami počas nasledujúcich rokov. Predstaveným Kongregácie sv. Jozefa, hľadajúc spôsob komunikácie s generalátom SVD v Ríme, napokon napadlo kontaktovať misionárov verbitov pracujúcich v okolitých krajinách. V tej dobe pôsobili napr. v Japonsku, na Taiwane či na Filipínach. Týmto spôsobom sa začína sprostredkovaná písomná komunikácia, ktorá potom prebiehala vlastne až do roku 1989, keď sa situácia vo Vietname uvoľnila.

Ešte v tom istom roku sa obnovujú rokovania, teraz už vyslovene o včlenení Kongregácie sv. Jozefa do Spoločnosti Božieho Slova, na čele s vtedajším generálnym predstaveným SVD, P. Heinrichom Barlagem.

SEMINARISTI SVD NA STRETNUTÍ S GENERÁLNYM PREDSTAVENÝM V ROKU 2017

Zlúčenie kongregácií

Pred zlúčením sa konalo v Kongregácii sv. Jozefa stretnutie všetkých bratov, ktorí mali hlasovať, či s ním súhlasia. Z bratov s doživotnými sľubmi sa vyslovili za tento spôsob riešenia takmer dve tretiny spolubratov, čím bolo rozhodnuté. V roku 1992 Kongregácia podáva žiadosť svojmu biskupovi o možnosť spojenia, ktorá je o rok neskôr schválená. V nasledujúcom období dochádza ešte ku stretnutiam a dopracovaniu všetkých praktických i formálnych detailov. Dňa 19. 3. roku 1998 sa napokon uskutočňuje zlúčenie Spoločnosti Božieho Slova a Kongregácie pokorných bratov sv. Jozefa, ktorá sa stáva oficiálne Régiou Spoločnosti Božieho Slova, a neskôr, v roku 2008, aj samostatnou provinciou.

Odvtedy sa vďaka príhovorom svätého Jozefa a svätého Arnolda Janssena vietnamská provincia naďalej rozvíja, rastie a pokračuje v misijnej činnosti. Tak v rámci miestnej cirkvi, ako aj vo svete. Dnes pôsobí vďaka vietnamskej provincii v krajine a vo svete vyše 260 kňazov, bratov a seminaristov, ktorí sa pripravujú na svoju misiu.

Okrem toho provincia má ďalších 13 novícov, 40 postulátov a 50 kandidátov, ktorí zvažujú pokračovanie vo formácii v Spoločnosti Božieho Slova.

PLODY VIETNAMSKEJ PROVINCIJE PRE SLOVENSKO: SPOLUBRAT PEŤO

Autor: P. Thomas Thulung SVD

Foto: Archív SVD

DOVOLENKA MISIONÁRA

ČO ROBÍ MISIONÁR
NA DOVOLENKE?
ŠTRETÁ SA S RODINOU,
BLÍZKYMI, NAVŠTEVUJE
KOMUNITY A POVZBU-
DZUJE ĽUDÍ VO VIERE.
A OBČAS SA PRITRAFÍ
AJ ČOSI NAVIAC...

Ešte ako bohoslovec som sa raz rozprával s jedným kamarátom z mojej dediny. Hovorím mu: „Ty máš taký dobrý pozemok, čo je tam tá skala. Kúpil by som ho a postavil tam sochu P. Márie, lebo je blízka môjmu srdcu.“ Vtedy mi neodpovedal, ostal ticho.

Mal som sen

Všetko sa to ale začalo oveľa skôr. Ešte pred mojim vstupom do Spoločnosti Božieho Slova som mal raz sen. Videl som ženu, stála na pódiu, bola krásna, svätá, a že vraj to bola P. Mária. Bola okolo nej veľa ľudí a ja som bol jedným z nich. Ako som na ňu tak pozeral, pozrela sa aj ona na mňa. Doteraz mám túto scénu v hlave, vidím jej tvár. Po zobudení som sa teda pýtal: „Čo to má znamenať?“ A hneď som si uvedomil, že u nás v dedinke nemáme miesto, kde by sa ľudia mohli spoločne modliť. Vtedy mi napadlo

vypýtať si ten pozemok so skalou od môjho kamaráta.

Po pätnástich rokoch, keď som bol opäť doma počas svojej letnej dovolenky (v roku 2018), prišiel tento kamarát za mnou a hovorí mi: „Postavíme tú sochu“. Hovorím mu: „Ale povedz najprv manželke, nemôžeš sa rozhodovať sám, máš rodinu, deti.“ On mi však odvetil, že sa už s manželkou rozprával, aj s deťmi, a že mi daruje ten pozemok so skalou.

Prvá dohoda

Poslal som ho následne za starostom (či náčelníkom) našej dedinky, ktorá má okolo 120 obyvateľov, aby inicioval stretnutie s ľuďmi od nás. Ved' toto dielo bude napokon pre nich, nie pre mňa. Ja som mal vtedy už naplánovanú cestu, na týždeň som odcestoval. Keď som sa vrátil, povedali mi, že

sú už dohodnutí, a pozemok bude darovaný dedinke, teda všetkým. Ľudia u nás sú všetci veriaci. Obyčajne sa v máji a októbri, počas mariánskych mesiacov, každý večer navštevujú a modliavajú spolu vo svojich domoch - každý deň u niekoho iného. Taktiež v soboty večer.

Biely kohút

Všetci sa teda stretli a dohodli sa na tom, že na novom pozemku postavia sochu P. Márie, kde sa budú môcť modliť. A že sú pripravení na akciu. Ale nevedeli, na akú akciu. Začali sme sa teda dohadovať: najprv vyčistíme pozemok, kúpime materiál a upravíme to miesto tak, aby bolo vhodné k modlitbe. V prvotnom nadšení však hneď vyhlásili, že treba pripraviť aj bieleho kohúta! Vedel som o čo ide, ale aj tak som sa ich priamo opýtal, na čo je treba biely kohút? Vravili, že ho zabijeme pred začiatkom prác. Zlý duchom, ktorí by mohli prekaziť naše plány, dáme bieleho kohúta a oni odídu.

30 minút som neodpovedal. Bol som navonok pokojný, ale mal som chuť poprevracat' stoly, porozlievať všetky kávy, porozbíjať hrnčeky, čo sme mali pred sebou. Ide o pohanský zvyk, ktorý sa u nás kedysi uplatňoval, keď niekto stavala napríklad dom. Bolo zvykom zabiť bieleho kohúta, alebo kravu, a tým spôsobom odohnať zlých duchov; dať im najavo, že tu chceme bývať

a aby išli preč. Bez obety bieleho kohúta zlí duchovia útočia a dochádza ku zraneniam a nezdaru pri postupe prác.

30 minút som teda mlčal, všetci na mňa pozerali. Ako som mlčal, oni sa rozprávali, premýšľali, čo urobili zle. A ja som rozmýšľal: „Čo mám robiť? Mám sa na nich hnevať? Že chceme postaviť svätú vec a oni do toho miešajú pohanské zvyky?“ Prosil som Máriu ako Matku dobrej rady o pomoc a nakoniec som im povedal: „Bieleho kohúta teraz nechajte. Začneme modlitbou, posvätime celý pozemok a na konci prác, pri prvej svätej omši, bude biely kohút prvým obetným darom.“

Začiatok a ukončenie prác

Práce trvali asi desať dní. Dalo by sa to stihnúť aj skôr, ale pracovalo sa iba počas mojej prítomnosti a ja som musel ísť niekoľko krát preč. Materiál ako betón, železo či piesok som zabezpečoval ja. Taktiež aj stravovanie a kávu. Všetci boli pripravení robiť, ale podľa toho, čo im poviem. Zapojili sa všetci, muži aj ženy. Ženy sú u nás pevnejšie vo viere, sú prvé aktívne a potom dirigujú aj svojich mužov, ktorí nemôžu frflať. Peniaze síce nemajú, ale na konci prác sa napokon niečo zozbieralo a bolo to ich

pod'akovanie za zdarné ukončenie projektu.

28. augusta, na sviatok sv. Augustína, bola napokon kaplnka posvätená. Mojim prvým návrhom bolo titulovanie sochy P. Márie ako „útočisko hriešnikov“. Hovorím svojim krajanom, že je to vhodné ku sviatku sv. Augustína. Hneď ma však začali prosiť, aby som si to rozmyslel. „To nie, to nás zničí. My vieme, že sme hriešnici, tak nás neničte, páter, týmto názvom“. Zamyslel som sa a povedal som im, že zajtra im odpoviem. V noci som nad tým rozmýšľal a napokon ma napadol titul Matky dobrej rady, ku ktorej som sa modlil pri záležitosti bieleho kohúta. Tak napokon aj bola titulovaná naša P. Mária v kaplnke pri skale. Úplne na koniec, po dokončení prác, pýtam sa ich pred začiatkom prvej svätej omše: „A kde mám bieleho kohúta?“

Už toto leto

Moja ďalšia dovolenka bude už toto leto. Tento rok máme v pláne upravovať dedinský cintorín, kde nie je ešte centrálny kríž a treba upraviť aj príjazdový chodník. Ľudia sú pripravení robiť, ale potrebujú človeka, ktorý by ich zorganizoval. Teším sa, že až prídem, stretneme sa najprv pri skale a budeme spoločne sláviť svätú omšu.

VYHOTOVENÝ KRÍŽ NA VRCHU SKALY NAD KAPLNKOU

SLÁVENIE SV. OMŠE V NOVOVYBUDOVANEJ KAPLNKE V SKALE

Český distrikt

Text: Václav Plánka SVD

Foto: Archív SVD, Pixabay.com

Česko není samostatnou provincií Společnosti Božího Slova, ale je součástí provincie Slovenské. Ta se skládá z mnoha částí - distriktů. Největším z nich je právě český distrikt.

KOSTEL P. M. SNEŽNÉ VE VELKÝCH KARLOVICÍCH

Na Moravě

Jako verbisti spravujeme tři farnosti v olomoucké arcidiecézi: Velké Karlovice, Nový Hrozenkov s filiálkou v Karolině a Halenkov. Všechny chrámy v našich rukou prošly vnější i vnitřní obnovou. Z našich spolubratří zde pracují celkem čtyři kněží, ti pocházejí ze Slovenska a Vietnamu.

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE - KOLÍN

Historie

Jako verbisti jsme byli v Česku skrytě přítomni na různých místech již v období socializmu. Na konci 80. let minulého století byli někteří spolubratři v Čechách v oblasti Brtníky-Poustevna a na Moravě v obci Valašská Polanka.

Oficiálně přišla Společnost Božího Slova do Česka v roce 1998, a to do farností Nový Hrozenkov a Velké Karlovice. V roce 2011 naši spolubratři převzali farnost v Praze-Uhřetěvesi, později také Mimoň a Kolín. Před šesti lety přibyla také farnost Halenkov.

HIST. SNÍMEK- KOSTEL VEL. KARLOVICE

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE - N.H.

KOSTEL SV. PETRA A PAVLA - MIMOŇ

V Čechách

Zde máme ve správě farnosti Praha-Uhřetěves, Kolín, kde pastoračně působíme až ve šestadvaceti chrámech, a přítomni jsme také v Mimoňi. Mezinárodní komunity v Čechách tvoří spolubratři ze Slovenska, Polska, Vietnamu a Indonésie.

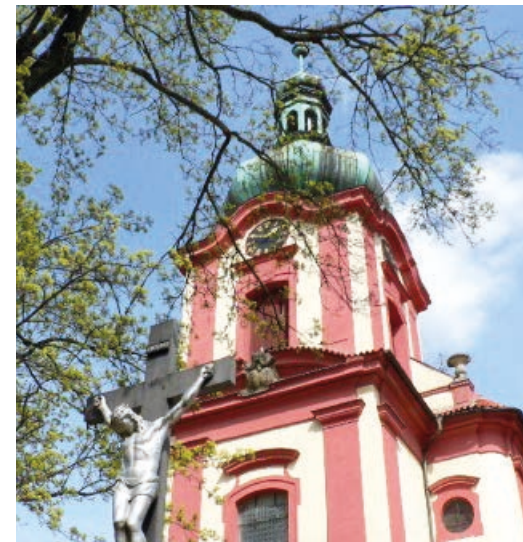
Zajímavosti

- v Česku spravujeme farnosti a filiálky, ale nemáme zde žádný misijní dům, kde by byla stálá komunita

- český distrikt je také výjimečný pastorační vietnamských komunit

- z Česka pocházeli nebo zde měli kořeny mnozí naši spolubratři, např. P. Bindáč. V současnosti pochází z Česka kromě autora tohoto článku také P. Ludvík Málek, biblista působící v Mexiku

- na Slovensko jako takové náš zakladatel Arnold Janssen nikdy nezavítal, zato však navštívil nynější český distrikt Slovenské provincie. Bylo to ještě před založením naší Společnosti, kdy se v květnu 1875 setkal s olomouckým a poté i pražským arcibiskupem, od nichž dostal doporučující dopisy pro založení Společnosti Božího Slova.

CHRÁM V PRAZE - UHŘETĚVESI

KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE - HALENKOV

PRVÉ pôsobisko

Spracoval: art. Lukáš Hanúsek SVD
Foto: Archív SVD

P. JURAJ BEGANY SVD
PÔSOBÍ UŽ DRUHÝ ROK
V PRAŽSKEJ FARNOSTI
UHŘÍNĚVES AKO
KAPLÁN (FARNÍ VIKÁŘ).
JE TO JEHO PRVÉ
PÔSOBISKO.

Ešte donedávna spolu s nami v Bratislave „zarezával“ pri knižkách a učil sa na skúšky. Zaujímalo nás preto, ako sa mu darí a aké sú jeho prvé kňazské kroky v českej misii.

Ďakujem za pozvanie a možnosť napísať pár riadkov do časopisu Mladý misionár. 19. júna 2019 som bol vysvätený za kňaza Spoločnosti Božieho Slova. 11. augusta 2019 som pricestoval do Prahy, pre mňa do tej doby nepoznanej. (Počas mojej formácie sa mi nikdy nepodarilo navštíviť dve farnosti,

ktoré verbisti spravujú: Uhříněves a Mimoň). Prijal ma P. Jarostaw Batóg SVD, s ktorým som vo farnosti spolupracoval pol roka. Vo februári ho vystriedal P. Marian Brudny SVD, s ktorým spolupôsobíme dodnes.

Juraj, jednou z krajín, ktorú si si vybral ako misijné určenie, bolo aj Česko. Kde sa v tebe zrodila túžba pôsobiť práve tam?

Počas našej verbistickej formácie, po ukončení filozofických štúdií, nás páter provinciál posielal na tzv. pastoračný rok. Je to obdobie, v ktorom máme trochu spoznávať svet, naše farnosti, a taktiež ako to vo farnosti prebieha. A tak som sa v roku

2015 objavil v moravskej farnosti Nový Hrozenkov (Česká republika). Bola to krásna skúsenosť, v ktorej som mohol objavovať, ako to v moravskej farnosti prebieha a mohol som spolupracovať s mnohými ľuďmi. Ďakujem dobrému a láskavému Pánovi, že som mohol byť pri vytvorení mozaiky v kostole Panny Márie Karmelskej v Karolínke, a zažiť elán, radosť, silu a dôveru, ale i sebazaprenia všetkých, ktorí sa na tomto diele podieľali, a ktoré mi dodnes dodávajú vedomie, že Nebeský Otec stojí pri nás.

Ako by si nám popísal situáciu vo vašej farnosti a kde v Prahe sa to vlastne nachádzaš?

Pôsobím vo farnosti Praha - Uhříněves, ktorá je okrajovou časťou mesta Praha. Je to farnosť, ktorá má v sebe množstvo energie a možností. Špecifická je tým, že tu žije veľa mladých rodín, ktoré chcú žiť vo veľkomeste, ale mať zároveň blízko prírodu. Za obdobie posledného roka, teda príchodom P. Mariana Brudneho SVD sme pokračovali v aktivitách, ktoré už boli rozbehnuté, ako napr. biblické stretnutia, práca s mládežou, učenie náboženstva a príprava na sviatosti atď. Ale taktiež sme začali s prestavbou farskej budovy, aby boli všetky priestory využité a sprístupnené pre pastoračné aktivity. Tešíme sa, ako sa zaplnia a budeme ich môcť naplno využívať. Je to veľké dobrodružstvo a mám radosť z toho, že to prepája celé spoločenstvo farnosti, pretože nám veľa vecí pomáhajú opraviť šikovní farníci.

V momentálnej situácii je pastoračia obmedzená, sú rôzne opatrenia, ktoré je potrebné dodržiavať. Akým spôsobom v súčasnosti funguješ?

V prvej vlne sme „naskočili“ na online vysielanie svätých omší z našej komunitnej kaplnky na fare.

FINALIZÁCIA OLTÁRNEHO OBRAZU DO KAPLNKY

MAĽOVANIE INTERIÉRU FARY

ONLINE VYSIELANIE POČAS VELKEJ NOCI

je možné pokračovať a iné prešli na online formu, ako napr. príprava detí na prvé sväté prijímanie a príprava birmovancov. Podľa daných okolností sa venujeme individuálnej pastorácii.

Ďalšou aktivitou, ktorú považujem za dôležitú ako pastoračný a evanjelizačný prostriedok, je podieľanie sa na spravovaní webovej stránky www.svd.sk. Aby sme mohli pravidelne žiť s Božím slovom, snažíme sa so spolubratmi prinášať zamyslenia na každý deň. Na stránke je možné nájsť rozličné aktivity. Preto nás navštívte, možno vás niečo osloví. Môžete si byť istí, že tam každý deň nájdete niečo nové. A nebude to o Covide! Informácie, ktoré vám tam ponúkame, sú „oveľa nákazlivejšie“.

Čo ťa v tvojej službe najviac teší a čo je najnáročnejšie?

V mojej službe ma najviac teší pastoračná aktivita, práca s ľuďmi a pre ľudí. Myslím si, že každý kňaz, ktorý má túžbu pastoračne pracovať a pracovať s ľuďmi, tak si aktivity nájde. A zároveň to aj ľudia ocenia. Príkladov je mnoho, ale uvediem iba pár z nich. Potrebovali sme pomôcť s upratovaním hospodárskych budov. Vyhlásili

BIBLICKÉ POSTAVIČKY S DANKOU OVEČKOVOU

PŮT V STAREJ BOLESLAVI NA SVIATOK SV. VÁCLAVA

sme brigádu a v oznamoch poprosili farníkov, či by nám s tým mohli pomôcť. Objednali sme kontajner a mali sme nádej, že snáď niekto príde. Počítali sme s tým, že máme prácu na celý deň. Nakoniec prišlo cca 20 farníkov a kontajner bol naplnený za necelé dve hodiny. Čo nám iné ostávalo, ako si dať dobrý guláš a trocha sa porozprávať.

Ďalšia krásna aktivita, ktorá sa vyskytla v našej farnosti, je príprava katechéz pre deti s biblickými postavičkami. Spolu s Dankou Ovečkovou, saleziánskou spolupracovníčkou, natáčame katechézy pre webovú stránku www.svd.sk a YouTube kanál Spoločnosť Božieho Slova a to každý týždeň v slovenskom a českom jazyku. Neverili by ste, koľko vtipných okamžikov pri tom môžete zažiť. Deťom odporúčam

pozrieť si videá celé, odrastenejším potom aj dokrútky na konci, zasmejete sa s nami.

Krásnym a obohacujúcim zážitkom bol tiež prímestský farský tábor. Bola to úplne nová skúsenosť na našej fare. Báli sme sa, že sa nikto neprihlási a povedali sme si, že keď sa prihlási 12 detí, bude to úspech.

„SPOLČO“ MINIŠTRANTOV

Pri počte 35 detí sme museli prihlasovanie zastaviť, pretože naše priestory by to už asi nezvládli. Bola to podnetná spolupráca s farníkmi i s mládežou, ktorí nám s prípravou a samotným priebehom tábora veľmi pomohli.

Máš plány do budúcnosti, niečo, k čomu by si sa rád dostal, urobil, zažil?

O víziách je asi ťažko hovoriť. Každý deň je nová výzva, s novými ponukami, len je potrebné mať otvorené oči. Takže nechám sa prekvapiť, čo má pre mňa Pán pripravené. Som otvorený všetkému a som slobodný, pretože jediné, čo chcem, je plniť Božiu vôľu. Vďaka tomu je môj život plný prekvapení a radosti zároveň. Všetkým to vrelo odporúčam!

SV. OMŠA V KOSTOLE PRAŽSKÉHO JEZULIATKA

Ďakujeme P. Jurajovi za rozhovor a prajeme mu veľa entuziazmu a síl do jeho ďalšej služby. A tiež to najpotrebnejšie: vedomie, že Boh si ho vyvolil, je s ním a posielá ho hlásať radostnú zvesť svetu.

FARSKÝ TÁBOR

Neboj sa povolania

2. časť

Autor: post. Benedikt Kočamba

Foto: Archív SVD

Drahý priatelia a čitatelia Mladého misionára!

V minulom čísle som písal o povolaní vo svetle prvotných hnutí, pohnútok a zmien v živote povolaného. Je to Boh, ktorý je iniciátorom a človek odpovedá na Božiu lásku. Nielen povolaný, ale každý kresťan má mať srdce upriamené na Boha a má byť pozorný na pôsobenie Ducha Svätého. Vnuknutia Ducha sú, ako čítame vo Svätom Písme, ako vietor: „nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide“ (Jn 3,8). Boží dotyk nenecháva človeka pasívnym a statickým, ale vedie k obráteniu a zmene života. Hoci s istotou nepozná cestu a smer, pozná svoj cieľ, a tým je Božie kráľovstvo a spoločenstvo s Bohom. Povolaný sa vydal na takúto cestu. A práve v tomto článku chcem nadviazať na predchádzajúci článok a pozrieť sa na dynamiku povolania už povolaného, ktorý sa rozhodol povedať

Bohu svoje ÁNO a načrtnúť, s čím sa môže takýto človek stretnúť, s čím bojovať a čo mu prináša pokoj a radosť z povolania.

Povolanie a pochybovanie

Povolaní, ale aj ostatní v priebehu života prichádzajú do konfrontácie so sebou samými, so svojimi slabosťami, hriechmi. Ten, kto sa túži priblížiť k Bohu, a kto rozvíja vzťah s ním, začína svoje nedokonalosti vnímať v inom a intenzívnejšom svetle. Nie je to nič neobvyklé, pretože kto sa približuje k Pravde, tým viac sa poznáva v pravde. Prvotné zalúbenie povolaného, tak ako je to aj vo vzťahu muža a ženy, akosi neskôr nestačí a človek sa začína pýtať a pochybovať o svojom povolaní. „Nie som toho hodný. Naozaj má Pán povolávať?“ Kde potom hľadať istotu? Je viac spôsobov, ako sa aspoň sčasti vysporiadať s pochybnosťami. Uvediem tri, ktoré sa môžu zdať, priznávam, tak trochu subjektívne, keďže čerpám z vlastnej skúsenosti.

1. Skúsená osoba

Nechávať si povolanie iba pre seba a nehladať odpovede na otázky, ktoré sa objavujú, môže byť na škodu. Preto je dobré vyhladať či už kňaza, duchovného sprievodcu, svojho spovedníka alebo zasvätenú osobu, ktorí si prešli cestou, ktorou kráča povolaný a vedia ho usmerniť. Sem by som priradil aj spoločenstvá veriacich vo farnosti, či duchovné obnovy, ktoré sú organizované práve pre tých, ktorí hľadajú svoju cestu, alebo pre mladých, ktorí skúmajú a rozlišujú už zasiate povolanie.

2. Pohľad späť a pohľad vpred

Vrátiť sa k okamihom, keď som najintenzívnejšie prežíval, že ma Pán volá, že som povolaný, je jedným z hlavných pilierov ako ostať verný a neochabovať v povolaní. Preto sa pýtaj: „Čo som pocítil, keď ma Pán volal? Prečo som mu povedal áno? Viem sa vrátiť k predošlému spôsobu života a tváriť sa, akoby sa nič nestalo? Aký cieľ má moje povolanie?“ Po zodpovedaní týchto otázok prídeš na to, že niečo sa v tvojom živote muselo stať, že niekto „vyšší“ zasiahol

a zmenil tvoj život. Tento pocit, že Boh práve teba potrebuje, aj keď vo svojej dokonalosti nepotrebuje nikoho, ťa nemôže nechať ľahostajným, a preto sa rozhodneš ísť dopredu.

3. Modlitba a Božie slovo

Máš pochybnosti ohľadom svojho povolania? Tak si to vyjasni s tým, ktorý ťa povolal. Modlitba je neoddeliteľnou súčasťou procesu dozrievania a hľadania povolania. Vo Svätom Písme nachádzame niekoľko miest o tom, že prijať povolanie nie je vždy ľahké. Cítiš sa nehodný a hriešny. Nemusíš sa len tak cítiť. Ty taký si. Všetci sme takí.

Spomeňme si na Ježiša. Za svojich učeníkov nepovolával elitu. Kto patril medzi Ježišových učeníkov? Negramotný rybár, mýtnik, cudzoložnica, horlivý prenasledovateľ kresťanov. „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“ (Lk 5, 32). Ešte stále si myslíš, že nezapadáš do výberu Ježišových učeníkov?

To, že ťa Boh povoláva, neznamená, že sa budeš cítiť silný a dokonalý. Dostávaš sa na cestu doprevádzaný Božou milosťou ale aj Zlým, ktorý akosi neoblubuje duchovné

povolanie. Preto ťa na ceste k dokonalosti, a to nielen v duchovnom povolaní, čaká boj. Sv. Pavol nám ale predkladá Božiu výzbroj: „Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť! Stojte teda: bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si pohotovosť pre evanjelium pokoja! Pri všetkom si vezmite štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy zloducha! A zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo! Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu!“ (Ef 6,13-18).

„Musím to všetko zanechať?“

„Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou“ (Mk 10, 28).

Zrejme každý povolaný do kňazstva, či rehoľného života si kládol otázku: „Čo tým získam? Čo stratím?“ Chytiť sa pluhu a neobzerať sa späť. Znie to veľmi ideálne. Ale nanejme si čistého vína. Väčšinu času sa pozeráme viac späť ako dopredu, no je to iba na škodu, pretože neposunie nás to dopredu ani dozadu.

Súčasná doba nie je otvorená pre trvalé a záväzné rozhodnutia. Túžime po istote a preto často siahame po nie trvalých rozhodnutiach, takých, ktoré sa dajú kedykoľvek odvolať. Nie je to len odpoveď na málo povolaní v súčasnosti, ale aj na to, že čoraz menej mladých ľudí sa rozhodne pre manželstvo.

„Čo z toho budem mať?“ Vstupom do kňazstva, či rehoľného života sa otvára základná misia každého jedného povolania: „...ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť...“ (Mt 10, 28). Je to služba, ktorej ovocie nie je často vidieť. Pokiaľ ideš

do povolania so zrištnými dôvodmi, tak potom ešte naďalej dobre a správne rozlišuj svoje povolanie napr. aj podľa spôsobov, ktoré boli uvedené vyššie. Prečo som sa rozhodol pre povolanie? Pretože verím v to, že cesta duchovného povolania je tá „moja cesta“, ktorá ma privedie k cieľu - k spásu. Spása je jediným oprávneným zrištným dôvodom, s ktorými máš kráčať po ceste povolania. A ešte lepšie je, ak nie si egoista. Vtedy vieš k spásu privádzať aj druhých. A prečo to neskúsiť ako kňaz, či zasvätená osoba? Je to jedna z ciest, ako si získavať zásluhy pre nebo.

„A každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života“ (Mt 19,29).

Drahý čitateľ, pokiaľ rozlišuješ svoje povolanie a prečítal si si tento môj skromný príspevok, chcem ti povedať, že povolanie je každodenné dobrodružstvo. Boh nesľubuje, že je to vždy ľahké. Ani to nemôže byť ľahké. Ved' ak chceme kráčať s Kristom, tak jedine s krížom.

Pastoračná prax II.

Autor: Dávid Kancian SVD
Foto: Archív SVD

POZDRAVUJEM VŠETKÝCH Z PASTORAČNEJ PRAXE Z FARNOSTI POVÝŠENIA SV. KRÍŽA. DOVOLUJEM SI PRIHOVORIŤ SA VÁM TÝMTO, V PORADÍ UŽ DRUHÝM LISTOM.

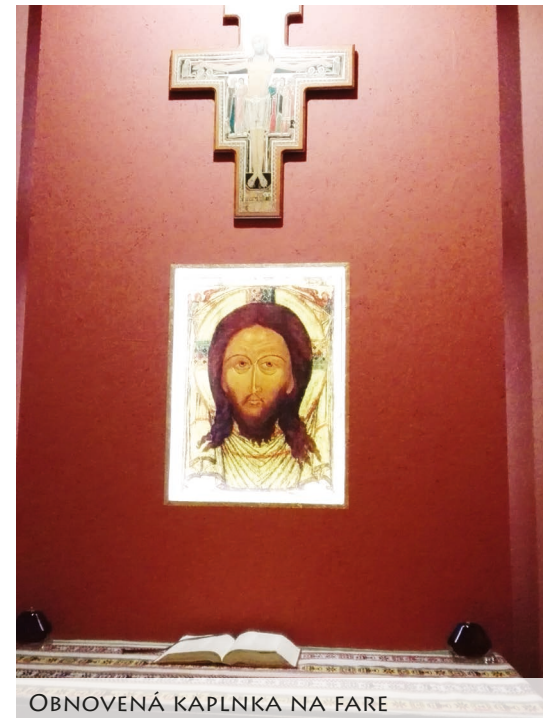
Advent sme prežili v očakávaní príchodu Pána Ježiša na tento svet. Páter Milan T. bol bohatý na nápady, a tak sme mali v rámci prípravy detí na prvé sväté prijímanie tzv. adventný medailón. Deti dostali každý týždeň medailónik so svätým. Ďalej pre farníkov bola ponuka „biblického tria“, pri ktorom sa farníci sedem krát, v rámci trojice, stretli nad úryvkom z Evanjelia podľa Lukáša a zdieľali sa, čo ich oslovilo, ako vnímali Ježiša a pod. Nechýbali ani ranné adorácie a rorátné sväté omše. Počas adventu zavítal do farnosti aj spolubrat P. Michal a porozprával nám o svojej misii.

Prekonanie Covidu

Vianoce boli pre našu komunitu netypické, lebo väčšina dostala pred sviatkami Covid 19. Ja som mal síce mierny priebeh ale dvaja spolubratia ťažší, no zakúsili Božiu posilu skrze pomazanie chorých. Na Štedrý deň sme mali komunitnú svätú omšu, no žiaľ fyzicky izolovaní od veriacich. Chvála Bohu a vďaka pátrom spolubratom z Misijného domu, ktorí počas trvania našej karantény slúžili v našom chráme. Keď mi pominula karanténa, išiel som na pár dní domov. Bol som rád, že som sa opäť mohol stretnúť s rodinou, s otcom Miroslavom, miestnym farárom, a farníkmi.

Doba „karantény“

Na Nový rok prišiel tvrdý lockdown - všetky chrámy zatvorené pre verejné bohoslužby, a tak sme vysielali bohoslužby online

OBNOVENÁ KAPLNKA NA FARE

(daliborko.sk/tv). Čas sme využili pre práce v Božom chráme a neskôr aj v kaplnke. Keď práce v kaplnke pokulhávali, prišiel P. Milan B. a chopil sa prác, takže sme to rýchlo dokončili. Umeleckú réžiu mal na starosti Milan T., a tak vznikla krásna Kaplnka Najsvätejšej Trojice :). Stretká v našej farnosti sme museli presunúť do online priestoru.

Duchovné hody

Začiatkom tohto roku som sa zapojil, spolu so spolubratom Lukášom a štyrmi farníkmi, do duchovných cvičení - Exodus 90 (prestavovaný v čísle Jar 2021). Je to dar byť v bratskom spoločenstve, v ktorom

sa pobádate v duchovnom i celistvom raste. Človeku sa nie vždy darí počas týchto cvičení, ale ide o vernosť. Presnejšie vernosť Bohu, ktorý nás do týchto cvičení pozval, vernosť bratom, s ktorými sme ich začali a vernosť sebe, ktorý som urobil rozhodnutie pre tieto cvičenia. No a keďže som vo farskom spoločenstve Efez, tak som sa zúčastnil s ostatnými „Efezanmi“ súbežne aj Sieversovho semináru. Ide o evanjelizačný seminár zameraný na život v Duchu Svätom.

Na Veľkú Noc sme sa vo farnosti pripravili rannými adoráciami so zamyslením a medžugorskými piesňami. Tohtoročná Veľká Noc bola, žiaľ, tak, ako minuloročná, slúžená iba za fyzickej účasti asistencie a streamovaná pre ostatných veriacich. To bolo pre veriacich veľmi náročné. No súkromná návšteva kostola sa povolila a teda aj svätá spoveď a sväté prijímanie. Ochotou kňazov a dodržiavaním opatrení tak pristúpilo k sviatosti zmierenia množstvo veriacich, čo bolo pre nich nemalou posilou v tejto náročnej dobe.

S CHALANMI Z PROGRAMU EXODUS 90

Udalosť

Nemôžem nespomenúť slávnosť Nanebovstúpenia Pána. Povzbudila ma sr. Mária Ivana SSpSAP, ktorá v Kongregácii služobníč Ducha Svätého ustavičnej poklony zložila večné sľuby. Tieto naše sestry sa v modlitbe pred Eucharistiou obetujú za misie, za spásu Božích detí a sú veľkou posilou nám, verbistom, i sestrám služobníč Ducha Svätého v misijnej službe.

Čo ma ešte čaká?

Momentálne plánujeme letné farské tábory. Uvidíme, v akej forme prebehnú. Počas dvoch sv. omší 12. júna sa plánuje prvé sväté prijímanie pre deti z našej farnosti, spomeňte si prosím na nich v modlitbách, aby milovali Ježiša prítomného v Eucharistii. Zároveň ďakujem vám všetkým, ktorí ste si na mňa spomenuli v modlitbe.

SO SPOLUBRATMI NA VÝLETE

Prajem požehnaný letný čas a aby ste dovolenkovali s Ježišom!

Dávid

procesia na „Božie Telo“

Udalosti

vikendovka s chalanmi

program na „Deň detí“

SPOLOČNÁ VEČERA V KOMUNITE NA DALIBORKU

požehnanie nového šporáka

Zastav sa duša, dobre rob
a láskou tento svet zdob.
Ukázal som ti cestu, kadiaľ kráčať máš
a ty vôbec na moje slová nedbáš.

Zastav sa, kým je ešte čas
a počúvni môj v tvojom srdci hlas.
Ako k tebe vo dne, v noci volám,
hľadám spôsoby, a ľudí ti posielam.

Napi sa živej vody, ktorú ti dávam,
a v tvojom srdci smäd i plamene žiadosti,
ňou uhasínam.
Žiadosti peňazí, tela, majetku, moci,
tie samé ťa držia v moci.

Žiadosť tela nevieš nijak zastaviť,
a tiež moci by si sa chcel zmocniť.
Nemá to však základ, ostáva len diera,
ktorá ťa pomaly vnútro tvojho srdca požiera.

Všetko, čo sa dá kúpiť, je lacné,
to, čo však v živote hodnotu má, sa stáva
vzácné.

Zastav sa prosím, kým je čas,
už z neba volá žalostný láskyplný hlas.

Čas uteká, život skrakuje,
a naše srdce sa postupne otupuje.
Tu Zloduch prichádza pred Boha žalovať,
a prišiel o náš život žiadať.
Daj mi, čo patrí mne,
jeho slová sú tak posmešné.
Nemôžeš ísť proti svojim slovám,
sám si vyslovil: „Prikázania vám dávam.“

Táto duša ťa celý čas ignorovala,
preto si zaslúži, čo budovala.
Vieš, že nemôžeš ísť proti svojmu slovu,
to by si nemohol už žiť v nebi slávu svoju.

Daj, čo patrí mne, dobre to vieš.
Čo robíš? Prečo sa k tomu človeku približuješ?
Zármutok v srdci nad ním prežívam,
ja ti život toho človeka nedám.

Život za život, inej cesty pravdy nieta,
preto sa rozhodni, čo mi dáš namiesto.
Dám ti svoj život, pretože ho nechcem stratiť.

Vtedy stíchlo nebo, začali všetci žialiť.
Dobre, dobre, zmocním sa vládcu,
tohto sveta tvorcu.
Tu Boh prehovoril na človeka,
nikdy nepochopí srdce tvoje,
aká je moja láska k tebe obrovská.

Každý tvoj vlas mám spočítaný,
až tak si mnou milovaný.
Dávam svoj život, aby si ty mohol žiť,
prosím však o jedno,
aby ma tvoje srdce ľúbilo.

Hovor ku mne ako k priateľovi,
až na druhom mieste ako k záchrancovi.
Pretože skutoční priatelia si veria,
a so všetkým sa sebe zdôveria.

Zostaň však pri mne, kým budem zomierať,
a moje srdce sa bude z tvojej slobody
radovať.
Preto choď, hovor o mojej láske, kým je
ešte čas,
aby sa obrátili k láske včas.

Zloduch a jeho prívrženci začali oslavovať,
že oni sú víťazi, že budú svetu panovať.
Tri dni, tri noci oslavovali,
pokým zemou nezatriaslo,
vtedy všetci vytriezveli.

Nevediac, čo sa deje,
ved' nebo opäť oslavuje.
Anjeli spievajú piesne svojmu Bohu chvál,
a on opäť nad nebom, zemou panoval.

Boh vstal z mŕtvych, aleluja,
porazil smrť aleluja.
Láska, ktorá navždy smrť porazila,
pretože nevinná obeť sa za hriešnika
darovala.

Ak chce svet poznať pravdu, nech ju na
váhu s láskou uloží,
tam dostane odpoveď, čo preváži.
Tak ty, duša, nezabúdaj, aké veľké veci ti
urobil ten ktorý je mocný a sväté je jeho
meno.

AJ DNES ŤA PÁN MOHOL POVOLAŤ

MOŽNO ŤA POVOLAL HLÁSAŤ JEHO
SLOVO AŽ NA KRAJ SVETA...

STAŇ SA MISIONÁROM VERBISTOM !

www.mladymissionar.sk

